

Stk. 5 har relation til den nugældende fabriklovs § 15, 5. stk., og § 16, 3. stk., men afviger dog væsentligt derfra. Efter den foreslåede bestemmelse gælder det for *voksne* arbejdere, at pålægning af remme m. v. under maskineriets gang kun må foretages, når det er uomgængelig nødvendigt, og da kun hvis pågældende person er iført en dragt, der ikke forøger faren ved at være i nærheden af løbende maskineri. For *personer under 18 år* foreslås det, at det under alle forhold skal være dem forbudt at udføre sådanne arbejder, medens det tilsvarende forbud efter den nugældende fabriklovs § 16, 3. stk., væsentlig kun rammer personer under 16 år.

Det drejer sig her om arbejder, hvorved der stadig indtræffer mange af de alvorligste ulykkestilfælde. Helt at undgå rempålægning, rensning, smøring og eftersyn under maskineriets gang lader sig ikke gøre. Men en stærkere begrænsning af de unges anvendelse dertil er let gennemførlig, og det må for voksne personer kunne forlanges, at de under udførelsen af omhandlede hverv bærer arbejdstøj (overalls el. lign.), der væsentlig formindsker faren.

Stk. 6. En hertil svarende bestemmelse findes ikke i den nugældende fabriklov, men talrige ulykkestilfælde har vist, at en bestemmelse af denne art — som direktoratet for arbejds- og fabriktilsynet hidtil har søgt at gennemføre administrativt — er absolut nødvendig.

Stk. 7. Heller ikke denne bestemmelse har noget sidestykke i den nugældende fabriklov. Adskillige ulykkestilfælde ved arbejdsmaskiner, opstillet i fri luft, har imidlertid vist, at kulde og fugtighed kan gøre håndteringen af arbejdsstykker så usikker, at pågældende person derved løber særlig fare for at komme til skade ved det arbejdende organ (f. eks. rundsavblade). At benytte handsker under arbejde ved maskiner har ligeledes vist sig at kunne rumme alvorlig risiko.

Til § 22.

Stk. 1 indeholder i realiteten samme krav til kraftmaskiners igangsætningsmidler som den nugældende fabriklovs § 12, a, 1. stk. Medens det heri overlades til ministeren at udfærdige nærmere regler i så henseende, foreslås det her, at denne beføjelse tillægges arbejdstilsynet.

Stk. 2 svarer til den nugældende fabriklovs § 15, 1. stk. Dog er der foreslået den ændring, at igangsætnings signaler ikke blot skal kunne høres i arbejdsrum, men overalt hvor der findes maskiner, som drives af kraftmaskinen. Dette må formentlig an-

ses for påkrævet, idet der ret ofte til bedrifter navnlig inden for jern- og træindustrien hører arbejdsmaskiner, der er opstillet uden for bygninger.

Stk. 3 omhandler ligesom den nugældende fabriklovs § 13 vandkraftanlæg, men da forholdene i praksis ligger så forskelligt på dette område, er der givet bestemmelsen en mere almindelig affattelse.

Til § 23.

Stk. 1 svarer til den nugældende fabriklovs § 12 b, men man har søgt at give disse bestemmelser en mere knap og klar formulering ud fra de erfaringer, som tilsynet i tidens løb har indhøstet. Samtidig er der i stykkets sidste punktum tilføjet en regel, der har været savnet i den hidtidige lovgivning, men som tilsynet allerede gennem længere tid har søgt gennemført.

Til det af arbejdsrådet godkendte forslag er føjet ordet „arbejdsplatform“. Dette tilsigter blot en tydeliggørelse og er i overensstemmelse med „Model Code“.

Stk. 2 er i realiteten overensstemmende med den nugældende fabriklovs § 15, 2. stk. Dog har man ment at burde fastslå i selve loven — hvad tilsynet allerede længe har praktiseret — at drivværk, som er fuldstændig inddækket, ikke behøver at være forsynet med standsningsmiddel.

Stk. 3 indeholder — i en formentlig mere adækvat formulering — samme bestemmelser som den nugældende fabriklovs § 15, 4. stk.

Til § 24.

Stk. 1 svarer til den nugældende fabriklovs § 12, c, 2. stk. Man har dog ændret sætningen: „når tilsynet skønner det nødvendigt“ til „medmindre tilsynet skønner det unødvendigt“, idet det bør være undtagelsen, at der *ikke* findes standsningsmiddel ved en arbejdsmaskine, hvorfor brugeren (eventuelt leverandøren eller opstilleren) efter loven bør være forpligtet til at sørge for standsningsmiddel, uden at dette først skal være påbudt af tilsynet. Ved denne ændring vil man forøvrigt kun lovfæste en praksis, som tilsynet har søgt at gennemføre. Endvidere er der gjort den tilføjelse, at standsningen skal kunne ske hurtigt og farefrit, da dette i mange tilfælde er af afgørende betydning for formindskelse eller begrænsning af en ulykke. Dette krav er i virkeligheden ikke principielt nyt, idet tilsynet allerede efter de nugældende bestemmelser har ment sig beføjet til at stille det.

Stk. 2 er en bestemmelse, som ikke findes i den nugældende lovgivning. Den er